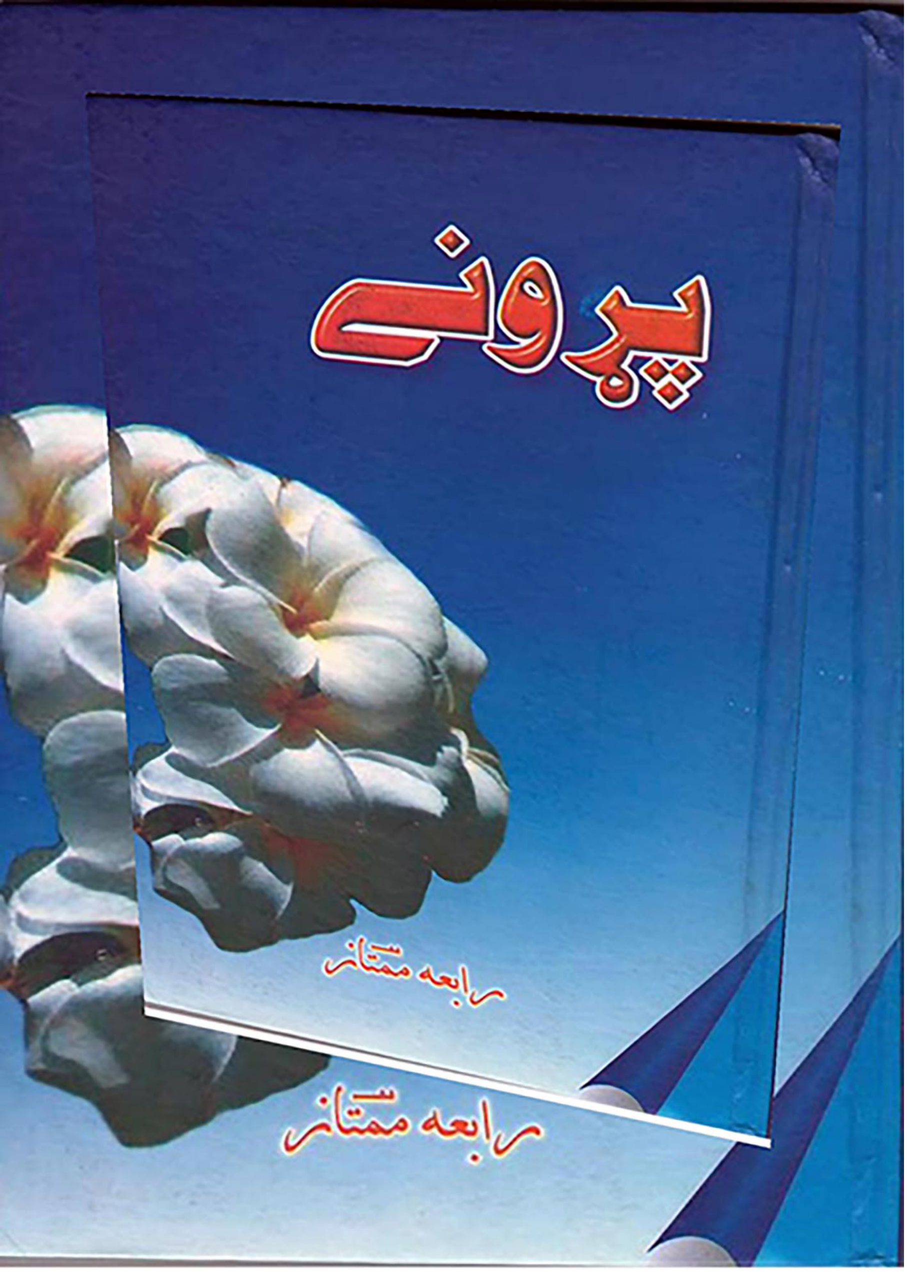

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

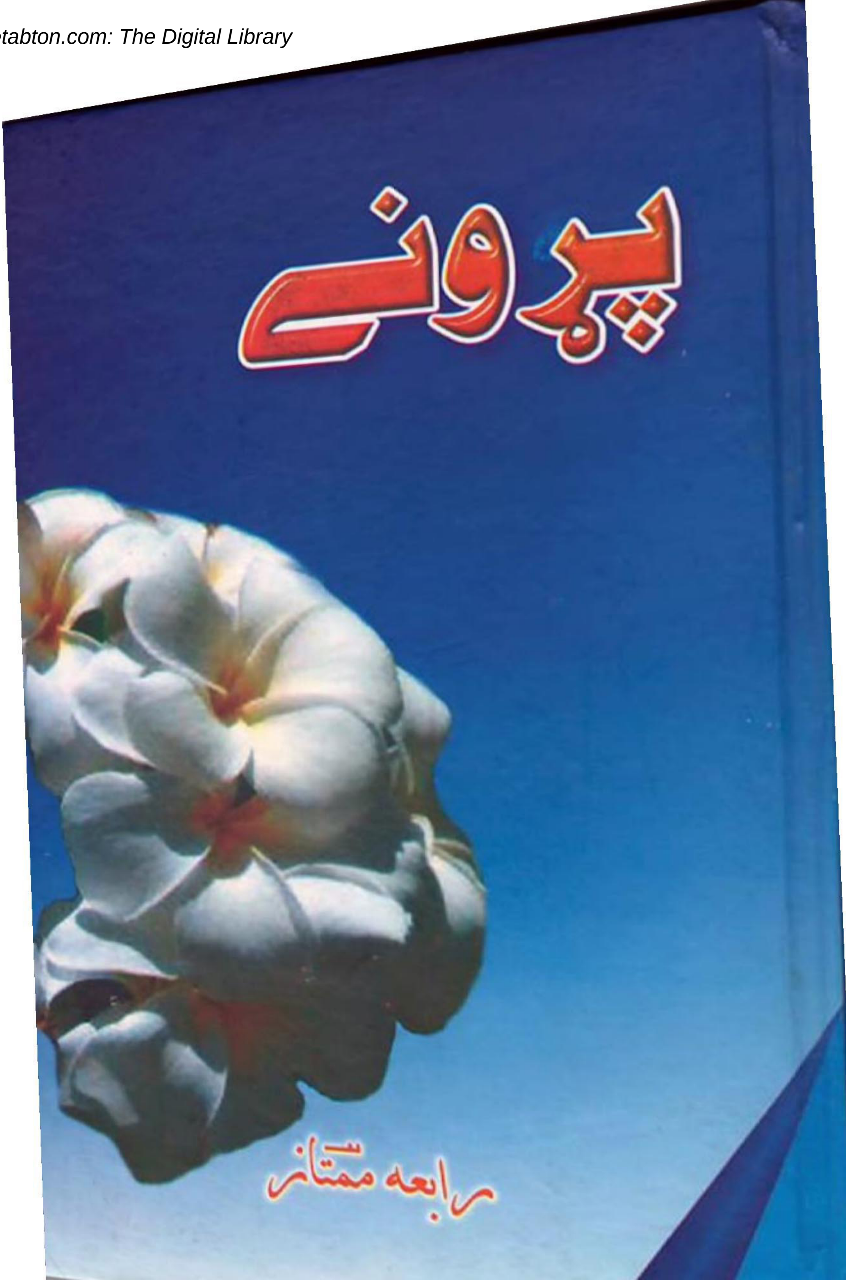

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ــــــــــ پروني
ليکواله ــــــــــ رابعه ممتاز
د چاپ کال ــــــــــ ۲۰۰۴ء
پريس ــــــــــ جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ــــــــــ ۱۰۰ روپۍ
کاتب ــــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښي
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړځې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ځ

کله مې تور کله مې سپین پړونی
ستا د نظر نه د اسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک	مخ
۱	پېروئے عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدینې ته ځم (نعت)	۱۸
۵	د حوا لور (نظم)	۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څومره کړي (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د چیل کلي نصر کوروښه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	ځځې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې ډېرې روندې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت ته وبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلی قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دائې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې دے دغوښې څهٔ دکانړي نه خو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تمکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هېڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جونګړه کښې ویرېږه مه زړهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠	ځني خلق (نظم)	٧٥
٤١	شته په سپرلي کښې د پرګلو ته شته دے	٧٦
٤٢	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	٧٧
٤٣	مور (نظم)	٧٨
٤٤	د ښو د سر د پاسه (غزل)	٨١
٤٥	نن د باران شپه رويده شوه جوړې (غزل)	٨٢
٤٦	ښه اخلاق (نظم)	٨٣
٤٧	په ليمو باندې راوا وړي (غزل)	٨٤
٤٨	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کورو	٨٦
٤٩	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	٨٧
٥٠	لور (نظم)	٨٨
٥١	شپه د انتظار (نظم)	٩٠
٥٢	لوبه (نظم)	٩٤
٥٣	لوبه (نظم)	٩٦
٥٤	فرياد (نظم)	٩٨
٥٥	شاهيت (نظم)	١٠٠
٥٦	يادونه اميدونه (نظم)	١٠٣
٥٧	پښتون (نظم)	١٠٤
٥٨	نصيحت (نظم)	١٠٦
٥٩	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	١٠٨
٦٠	تا چې په سترګو کښې تېره کړه (غزل)	١٠٩
٦١	مينه (نظم)	١١٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا دکبر انتها ده ته پوې نه ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیسه (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم یو ځائ کښې کېږ دم	۱۲۱
۶۸	خبره ستاد مینې دهرچا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هرطرف چې ځي نو زهٔ به ستا دلاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خوږه زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پرونې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دوېم کتاب "پرونې" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دوېم کتاب "پرونې" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پرونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پرونې" په شاعرۍ کښې جدت راپیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے۔ د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو۔

۔ چې لوړ دېوال ته خېژي نو ښکارېږي به د لوړې
په دې پښتو دېوالونو د راز خبرې ښي شي

یا

۔ د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کله خبر وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د "پړونې" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خیال چې د "پړونې" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم۔

۱۔ ۔ دا مې وایه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې بنه دے
زړه مې او ښکو سره مل کړم
محدود ته به زړه څنګه کړم
چې زړه مې پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د ښار نکامې اورې
د سکو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کور د ځک منګې بيا کېښو دو
ستاد شملې ول راته ښکارېږې نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دليل ورکوي - حقيقت دا دے چې څنې څنې نظمونه نې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوېټه " "پښتون " " قسمت "

د ځېنې کلي نرې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې ملګو شاعرانو به د موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دويم کتاب " پرهونه " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د ځېن دريم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دريم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ يو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنئ کتاب " سپېلنې " چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړهٔ خوئېندې به زما دَ کتاب سره
دومره مينه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه
کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مينه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دويُم کتاب "پړونے" په دې چاه
چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړونې" سره هم دومره
مينه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنې" سره کړې وه.
او زهٔ به ددې جوګه شم چې خپل دريم کتاب " ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولنې کتاب " سپېلنې " په لوستونکو کښې دَ
خوئېندو شمېر زيات وُ او زما په خيال چې په دغه کتاب
کښې زما زياته شاعري دَ خوېندو ميانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوئندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرۍ
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي . خو ما دې رونو ته دا دليل ورانډې
کړے وُچې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے . کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د"پړونې" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده .
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور . نغرے
او جارګے دي . او يا مې لور، خور، مور او زامن دي . په
اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي ياکنلي دي . خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده .

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښ کوهر يو نظم
دے) " زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي " چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي .

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د"پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د"سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه
پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کور ته ځم لــــه تا
خانه کعبه ته زاریږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړیږم په تا
د الله کور ته تاویږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاویږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړیږم په تا
د الله کور ته تاویږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم بیهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سهوا
چې بس راځمه مکې ته بیابیا

چې هر چکر کښېږي ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

بنار دَ مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

داسې راته ښکاري زړه مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلی الله علیه وآله وسلم
ما خو د نبي دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستړې کړې
داسې راته ښکاري تېرې هم ددې چېنې نه نن
هم د مدينې نه نن

صلی الله علیه وآله وسلم
ماوې چې نبي به د زړه حالونه وائيمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه هم پاکې روضې سته نن
هم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرښتو دے
په جنت کښې ته پیدا یې
ته خواهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا یې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئ نعمت دے
ته ریشتیاء چې بې بها یې
په نامه باندې حوا یې

که ته لورې نو رحمت یې
که ته خورې نو راحت یې
د خاوند د کور رڼا یې
په نامه باندې حوا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدای شامله
په رضا د خدای رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادیږي
مال او سر دې کهٔ زاریږي
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
تهٔ د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
خو نېك كور اباد وې ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د كور چې څه بامبېر وي
كه هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته ښكلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق كښې د انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې كار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره ... د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې ... په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دالاختنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه ــه تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظونه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته نن پوره شه
زهٔ ستا یم ته زما یې د اقولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب ذاپرهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه روستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې مزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو ځپل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستوری په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
خُله د رزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، دخپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

'ادېر دامان په خوا کښې ، مونږه لوبې به کولې
نه په مونږ دچا 'اواز وه ، نه زمونږ په چا څهٔ کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هریو کورکښې به ماما وه ، هریو کورکښې به ببو وه
داټول کلے بس یو کور وه ، داټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څهٔ غم وه ، هریو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څهٔ مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، دهغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوئ به ئې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خپل نوه
دجرګې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان او کهٔ شملې وي ، میلمستیا دې ددهٔ اوشي

کلله کلله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست دهٔ دوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ توده کړئ
ګورې اوبه پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کوربه خفه کېدلو ، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، دخلوص نه ډک الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
دخپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادېږي ، هغه خلق مې یادېږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کوروڼه وران شول

څهٔ بنګلې شوې څهٔ کوروڼه ، د پخو خښتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، دهر چا بېلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غم څوځان له ژاړي
دهر چا شو دېر کاروڼه ، دهر چا شو بېل کوروڼه

نهٔ د دور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خو عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرورو وي

هر یو کس دبل نه تنګ دے ، خپل پردی سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادېږي ، زما هاغه خلق یادېږي
خدایه داخنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
دخپل کلي خړ کوروسته

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ بېخیله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته ددې نه خبر نۀ ئې

زۀ به تا لۀ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښۀ دے
زۀ ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه چې رانه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلی یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړګي د تسلي دپاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې دې شي
چې نه دې سوال جواب وي نه راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا دیار بانډې جرګې شي

زه جواب درلیږې نکړم ، ځانیه خپله راشه
زړه مې تا نه ګیله من دې چوړکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکاريږي تې به دلرې
په دې چیتو دیوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې دمودو ګیلې پخپله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنکلي مخ لیسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشي هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشي مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هډو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ خشهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذره مې هر وخت ډوبیږي
هیڅ علاج یې نه ښکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څه سخته تیریږي

ناکړدي دې چې رایاد کړم
دباران په شانې ژاړم

دغمونو په ګرداب کښې
مې دژوند کشتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

ممتاز ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ــــ (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته چې کلی په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ ئې یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي ، شعیب ته گورم
خوشحالي نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه ډېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصيب کړه
اے زما د ژوند ملګريه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټيکريه

خوېندو روڼو او بچو ته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتياز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبر د ته ګړه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دی قیصې

ما سره خوشبه ورځې دا غم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یۍ قیصې

یو ځلے بیا مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نوسور اور دے سرې لمبې دي زړهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدٔ رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو د مینې پښتو انۍ قیصې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو پُولو په لار کښې
لختي هم وي اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ذکرښو ځان لـه
يو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غريب عاجز نادار ره
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځليدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پیغله چې ډېره موده دیُو په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه کوډې د اول بدل شومه

اُوس وزه قسمت دلو نو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پټه لوګے پټه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه دخدائے لاکښې دي
ستړے ددې ژوند دسخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز دبـلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه دګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ دبل شومه

کربښې دقسمت ممتاز ورانېږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خوپهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مينه محبت وي

خو چې رو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوېندې رونه مې جدا دي
هغوئ ټول د بل بل ځا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې يادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څهٔ رنها شي
دې نه پس به څهٔ ښکلا شي

اوس دَ مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائیګو عمر کم دے

ممتّان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

——— ★ ———

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې بختورې تهٔ
ستا کتو له زهٔ به په بلو درشم

ماته پخوانۍ خبرې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پردو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې د دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښتیا راشه
ښکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر دَک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ويمه چې رباړ دې حصاريږي نه

زه به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائ نيګو په ګيلو څوک خوشحاليږي نه

ماسم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه په تياره کښې څوک ښکاريږي نه

کله وے د رحم او کله نه د رحم
ښه شوه چې ممتاز لېونے کيږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې ټوله د پېښې کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ده کې سترګې سنه او چټې
مړزې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړه دو رو
د دوښو خور ده بدنامېږي کنه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه کړه
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلى ده پاښو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ما ته د چا مخکښې د کیسلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اوو ایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار دے ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د حجرګو خبرې مکوه

اوو ایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بڅو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځیل دے په نیمه باندې به ختم شي
ما ته د دُعا او د خېرو خبرې مکوه

زهٔ د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ما ته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو تور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا ئې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو دګیلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لویه اسره وي
خپل ترېر کښې په داړه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کاڼي نه جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وایې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به په دې پوې کړې ستا په مینه کښې خوا ور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ يې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جائز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مينې د دريو ټکو په قلار کښې ئمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خور (بست) نه ئمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پوهيږي
ځان ته څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلې ستا زما مينه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ايښې ستا د مينې خيراتونه
ښه ګزران په زما کيږي که يم ناسته که هم ملاسته

په سينه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خواږه به واړه قربان کړي
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ دا ږه وم
که به کور کړ به پهر وه څومره ښهٔ وه

ما پهٔ لپو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به یې نیولے وه پهٔ مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښهٔ وه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سر ئې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په با غچه کښې مې یو ګل په تخته کړې
اېږدم به ځای په اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستوما نه کړه
یو ته زما پکار ئې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تيارې خورېږي

ستا په طمعه يمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدايګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس يو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس اوس خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅهٔ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نهٔ وي
چې زرهٔ دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نهٔ وي

د اکور دې اے جانيه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنيا کمې دې نهٔ وي

باغونه سرهٔ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نهٔ وي

د ستورې د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نهٔ وي

ما مهٔ پرېږده يواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هرڅو کهٔ خالق دپر وي - خو بس ستا کمې دې نهٔ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پروني بدنام مهٔ شه
کهٔ څوانه کهٔ زره وي - دَ حيا کمې دې نهٔ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوی کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ نه خو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توبه څه
په ژوند به تول یو ځاے شو دید نونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځاے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وي زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تول ښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما دپاره مرګ وه
زما پوهه ګیله ده منو رجنګونه به په نه کړو

را ځئ چې بیا یو ځائ شو د یو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیسونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښه مثل وه
روبه په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې دحیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرشته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

د لوپټه خوستا د سر ده ځکه له کورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په ځته کښې اخلې وي بس
په دې خو یو نو به هر چا ته دره ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزارشه ګوره څومره خوخشته ښکارېږې

★★★

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نهٔ پوهېږم چې دې څهٔ راته ویلي دي

کهٔ دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زهٔ پلو پورې تړل اوتړم
ته چې راپهٔ یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېرهٔ سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ مېنتانو هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

***

زما د زړهٔ پهٔ آئینه کښې ستهٔ يې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ يې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ستهٔ يې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې ستهٔ يې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې ستهٔ يې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټې
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځني خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ځني خلق
ډېر په کبر په غرور دي ځني خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي ځني خلق

چې دنیا څوک دعقبیٰ دسره زار کړي
کوره څومره بختور دي ځني خلق

چې ہر ګاه سبا دخدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ځني خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې لهٔ تانه مَرَوَر دي ځني خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پيچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم داوايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وې پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زه به ستا وم په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړېدله

تصور کښې مې لویو لے
په څنګل به مې ګرځولے

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات نسکورېدل وو

ستا په سترګو به پوئېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګُله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږے پاتې نهٔ شې

هسې نهٔ وې خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کړم او ترهٔ

هسې نه بهر ته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نشه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سينه بر يره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم بنکاري

زويه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوئ شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يواځې زه يم

خو مور اوس دنيانه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

د بڼو د نښر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درښيږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ يم
ستړې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

دبنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپه اوږده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
د امیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډیر اعتبار کولو
ځکه نو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه خوله خوږ کلام کوې

که چېرې ته په مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لمبو باندې راواوړې
پهٔ ننګو اوښکې خورې شي

پهٔ ګوګوان باران باران شي
پهٔ خولهٔ کښې مې راتوې شي

د زړګي پهٔ غم بنادې کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندې به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وايم
زما هېڅ غم نشته

نو بيا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوئ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کيسې شي

—***—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن را شه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
را شه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمینځه، د رقیب هیڅ وڅه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروړن د فرېب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

مسته مسته ګرځې جونۍ وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای یې ستا په طمع دی
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې رڼا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوښو د بابا د سرشمله یې ته
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ رشتیا قیمتي لال یې ته

تهٔ د پردي کور یې مور دې هر وخت پرېشانه وي
تهٔ کهٔ پهٔ کودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څهٔ او کړمه لورې داد خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سودائي شمه
کرحم به څوک کور کښې چې به لورې پهٔ خبرهٔ حال یې ته

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
ښه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه ومه پرېشانه یو زړګے د ه په دزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه ئکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څه کښا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته بې ځانه غوندې ومه
زه ئې بې لوظه بانډې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نرۍ نرۍ به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړ چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه ځارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دې لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څۀ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګويا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سته

زۀ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زۀ هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا کۀ په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دادې زړۀ باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غورونه نيولي دي
ما هم انتظار کښې د پرغمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې د پرې شپې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تيرې کړې دي

ما د چا د پاره مسپېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ ترې خفه شوې مروره ترېنه تللے یُم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تللے یُم

چې زړۀ مې صبر نۀ شو آخر بیا ورله راغلے یُم
اینې ماته کورې دادې بیا ورله راغلے یُم

خو نېت یې د راتلو نۀ دے نو نۀ راځي آشنا
خدائیګو چې دې نه پس به خۀ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مۀ ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پۀ دې کښې یو نری غوندې چېه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانډې راغله

او زۀ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ډُمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویخه نو ستومانه غوندې ډُمه
دے خپل سوي قسمت ته زۀ حېرانه غوندې ډُمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې د زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غما ز زړګے به بنهٔ شي
جانانه بنه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غم غماز کچه شي
جانانه بنه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهېږي
جانه ګیله دې په څهٔ کېږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه بنهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا ، نهٔ قلا ریږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوّلي په زړهٔ غشي

دا بې لتا مې جانانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوروړه ده چې تاوېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیری پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کيږي
بس يو پښتې دے کميږي

پهٔ چا بنهٔ وختونه راشي
نو ل غمونه ترې په شاشي

پهٔ هر څهٔ الله پوهيږي
بس يو پښتے دے کميږي

ممتاز دغه بس يو کار کړه.
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے پهٔ دغه خوشحاليږي
بس يو پښتے دے کميږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوی کرنل ضیاء (جټ پائلټ دی) د اډ مکیر نه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، د استا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاری ، زۀ دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نۀ چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زۀ دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څۀ له یې
دا غلے پېلے غوندې ، دا سې ناراست څۀ له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور دژنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړۀ تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پرده، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادۍ شېره، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خو که خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خو نه ئې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوئ توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آباده شوې

نن دَ خدائے د کورنه ځان لوګے کړه ته
تا وُشه ترې راتاؤ شه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به د غم ډېره فریاده شې

زهٔ د زرهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان ډېر مومن په زرهٔ کښې دے
ته ممتاز جوړ اوس ویخه له خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لوُر د پښتون خور د پښتون مور يمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مينې پښکله خو دشمن د پاره اور يمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور يمه

دا زما پښتون روکې خو هرڅا پېژندلے دے
دا چې دغيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسيدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږيدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا ترِ کله دروستو کيږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا ځمکې ځوځيږي نه
دے د همت تورهٔ ده پهٔ يو طرف چليږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو ويريږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پرونی د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردې د مور عزت د خپلې مور عـــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به د جرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکر دے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه یې ښهٔ دي خو یو دا یې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مړځاې د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته پکار یږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هر ځاے کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوَم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا مستاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیا تُسته پېښه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره پروُن نه دپر بهتر دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نړۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هرچانه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د گُل څو شبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د گلانو تیارهٔ کهٔ ترو بږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه بنګلې شپېلۍ ده

ممتاز غموُنه ورکشو لالے مې را روان دے
دوس خانده څو شحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یې

مال دولت خو د لاس خیرې دے ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یې

محبت خو څوک په زور کولے نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهٔ نهٔ یې

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته خپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوهٔ نهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل دَ ګلو کړمه

دَ بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

څو یو کس دَ ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سوداکښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوکتۍ لـه بوټي
وي د کبـل لکه دګي

کله پا نې راشوکئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ دا سې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبږ شو
د مالي آواز برک برک شو

دا تهٔ څهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چمن خو د هر چا دے
هسې نه يوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

د چمن زموږ چمن دے
د وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله خو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت خو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا خو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
در به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ځغل کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څه روایمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه روځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

دړوند مګرے لاړو
تورو خاورو کښې روده شو

يواځې شومه پاتې
روس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې با غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هرڅهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد روکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، وم ستا په انتظار

رقيب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس ته مې دَ زړهٔ سرې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مينې په باغچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
اېږدم به يې په اور بل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې غولۍ نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوار ولوئې کړے یم څه وئیلے نشم
د استا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهېده مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېده مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئې کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهې کړمه زه

ته به وې وېښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زه ورو ورو تېرولم مورې

په زرو قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خواري څومره محنت دې ما سره کولو
زه نه پوره شوم تا به بيا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شومه زلمے شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بېره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې څنګه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

دوي نه خبر نهٔ وو چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لاړمه لاهو شومه اوس څهٔ به را ووچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زهٔ خوړمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ ستا تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زۀ پټومه
ستا مینه لوئ سوغات دے زۀ ئې زړۀ پورې لګومه

دا مینه لوئ نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څۀ اور لګومه

لالیه مهربانه ته جدا مۀ شې له ما نه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زۀ جارو کومه

نن راشه د زړۀ سره د هیچا نه مۀ کوه ویره
په طمعه د رتۀ ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نحو تو له ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زۀ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په هر طرف چې ځې نو زړهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده یوا ځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو نهٔ ژوندون هېر و په ژوند نهٔ حسابوم
ته ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقیب زمونږ تر مینځه د نفرت لاړې تړو کلي
د هر څهٔ به صفا شي خو که زهٔ درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا دکړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تیاره لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائ رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان یې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library